

РЕШЕНИЕ

№ 360

гр. гр. Лом, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОМ, ПЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Елица Юл. Орманова

при участието на секретаря К.а Ат. Асенова
като разгледа докладваното от Елица Юл. Орманова Гражданско дело №
20211620101010 по описа за 2021 година

Производството е във фаза след допускане на делбата.

С решение № 298/11.10.2022 г., влязло в законна сила, съдът е допуснал делба, която да се извърши между Б. И. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, и П. М. П., ЕГН *****, с адрес: *****, по отношение на недвижим имот: урегулиран поземлен имот УПИ VII – 265 /седми, отреден за имот планоснимачен номер двеста шестдесет и пет/ по регулационни план на с. Замфир, обл. Монтана, одобрен със Заповед № 405 от 1972 г., с площ на имота от 850,00 кв.м., при съсед: УПИ VII – 264, УПИ VII – 266, и от две страни – улици, ведно с построените в имота сгради: масивна жилищна сграда с площ 82 кв.м. на два етажа, масивна жилищна сграда - лятна кухня с баня с площ 31 кв.м., масивна стопанска сграда - гараж с площ от 24,00 кв.м., масивна стопанска постройка на два етажа с площ по 81,00 кв. м. всеки етаж и масивна стопанска сграда - работилница с площ от 38 кв.м., при права 1/2 /една втора/ идеална част за съделителя Б. И. Б., ЕГН *****, и 1/2 /една втора/ идеална част за съделителя П. М. П., ЕГН *****. С решението е допусната делба между същите страни и при същите права - 1/2 /една втора/ идеална част за съделителя Б. И. Б., ЕГН *****, и 1/2 /една втора/ идеална част за съделителя П. М. П., ЕГН *****, и на следните движими вещи: *селскостопански животни*: 1 /един/ брой млекодайна овца и 5 /пет/ броя млекодайки кози от неопределена порода и *превозни средства*: 1.Товарен автомобил марка ГАЗ 53 4 Ц 6, с ДКН *****, рама №*****, двигател №*****, цвят син; 2.Лек автомобил марка „Ровър ХВ“, с ДКН *****, номер на *****,

рама № *****, двигател № *****, цвят сив металик; 3.Лек автомобил марка „Хюндай Санта Фе“, с ДКН *****, номер на *****, рама № *****, двигател № *****, цвят сив металик; 4.Ремарке за лек автомобил, модел ремарке туристическо, с ДКН *****, номер на СР *****, рама № *****, цвят сив; 5.Товарен автомобил марка „Хюндай Н 1“, номер на СР *****, рама № *****, двигател № *****, цвят бял, които движими вещи се намират във владение на П. М. П., ЕГН *****. Отхвърлен е като неоснователен предявения иск от Б. И. Б., ЕГН *****, срещу П. М. П., ЕГН *****, за делба на следните движими вещи: трактор «БУЛГАР ТК 80» с дизелов двигател и селскостопански животни- 2 /два/ броя крави, кафяви на цвят, от порода «Жарсе», 19 /деветнадесет/ броя млекодайки овце и 5 /пет/ броя млекодайки кози.

Ищецът Б. И. Б.в, редовно призован, се явява лично в откритото съдебно заседание и се представлява от адв. В. В. от САК.

Ответникът П. М. П., редовно призован, се явява лично в откритото съдебно заседание, заедно с адв. Н. А. от МАК.

Предявен е иск с правно основание чл.34 от Закона за собствеността, за делба на съсобствен недвижим имот, бил в режим на СИО, делба на съсобствени движими вещи, обективно съединени с предявен по реда на чл. 346 от ГПК иск по сметки от ищцата Б. Б. с правно основание чл.31, ал.2 от ЗС. Предевявена е и възлагателна претенция по чл. 349, ал. 1 от ГПК от ответника П. М. П..

Ищцата поддържа иска си по сметки. Относно делбата на движимите вещи ищцата, чрез адв. В. В., заявява искане да ѝ бъде предоставен дял първи, образуван за движимите вещи, включващ автомобил „Хюндай Санта Фе“.

В хода на делото по същество процесуалният представител на ответника адв. А. пледира, че искът по сметки е неоснователен и недоказан. Относно иска за делба на недвижимия имот същият пледира, че той би следвало да бъде изнесен на публична продажба, като заявява при устните състезания, че не поддържа възлагателната претенция по чл. 349, ал. 1 от ГПК. Относно делбата на движими вещи сочи, че следва да бъде извършена чрез теглене на жребий.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът прие за установено следното от фактическа и правна страна:

По първия иск за делба на недвижимия имот с правно основание чл.34 от ЗС:

Видно от заключението на изслушаната и допусната съдебно-техническа експертиза на вещото лице В. К. В. процесният недвижим имот - дворно място имот УПИ VII – 265, в кв. 33 по регулационни план на с. Замфир, обл. Монтана, с площ на имота от 850,00 кв.м., ведно с построените в имота сгради: масивна жилищна сграда със застроена площ 82 кв.м. на два етажа, масивна жилищна сграда - лятна кухня с баня със застроена площ 31 кв.м., масивна стопанска сграда - гараж с площ от 24,00 кв.м., паянтова стопанска постройка – яхър със сеновал и кош, със застроена площ 81,00 кв. м. и масивна стопанска сграда - работилница с площ от 38 кв.м., е реално неподеляем съобразно страните и техните квоти и е с пазарна

стойност общо 18980 лв. за дворното място и сградите. В същия смисъл за неподеляемост на имота е и становището на главния рахитект на Община Лом, в който е посочено, че имотът е неподеляем, тъй като не могат да се спазят изискванията на чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗУТ за площ и лице на УПИ. По този начин имотът не може да бъде поставен в нито един от дяловете, по който въпрос страните и не спорят, като имотът следва да бъде изнесен на публична продажба.

По възлагателната претенция по чл. 349, ал. 1 ГПК:

Направено е искане за възлагане в дял на недвижимия имот от ответника П. П.. С оглед възможностите, дадени от текста на чл. 233 от ГПК, ищецът има неограничена възможност да се разпорежда с правото си на иск, намиращ израз в това, че във всеки момент от развитие на производството до влизането в сила на постановеното решение ищецът може да се откаже от иска си. Това може да стане не само пред първата инстанция, но и пред въззивната и касационната – чл.233, изр.3 от ГПК. Макар и привидно в противоречие с нормата на чл. 246 от ГПК, нормата на чл.233 от ГПК еднозначно следва да се третира, че този отказ може да се направи **по всяко време до влизане на решението в сила**, дори след постановяване на решението от съда. Молбата за отказ от иска след постановяване на решението, но преди влизането му в сила, е допустима и следва да бъде уважена от съда, пред който делото е висящо, като последният следва да обезсили своето решение и да прекрати производството по аналогия с чл. 249 от ГПК. В подобен смисъл са се произнесли и теорията и практиката. *„Подобно на оттеглянето на иска, отказът от иска може да се направи по всяко време на висящността на делото, но не и след влизане на решението в сила.”* – стр.464, §92.П от „Българско гражданско процесуално право”, девето издание, проф. Ж. Сталев и екип. *„Отказът от иска, направен след приключване на устните състезания в първата инстанция и преди влизане в сила на постановеното решение, води до прекратяване на производството по делото.”* – Опр. №57/14.02.1977 по гр.д. №300/1977 г. на II ГО на ВС. *„Допустимо е отказът от иска да бъде направен след приключване на устните състезания и преди влизане в сила на постановеното решение. В такъв случай по аналогия от чл.249 ГПК същият съд ще прекрати производството и ще обезсили постановеното от него решение.”* – стр.366 от Помагало по гражданско процесуално право за кандидати за младши съдии. Част I – К.В., К.Т.Б.Б., НИП, Първо издание. В настоящия случай съдът намира, че е направен отказ от възлагателната претенция по чл. 349, ал. 1 от ГПК от страна на отв. П., чрез неговия процесуален представител, сторено по време на устните състезания, т.е. преди влизане в сила на решението, поради което производството в тази му част следва да бъде прекратено поради отказ от иска.

По иска за делба на движими вещи:

По делото е изготвена оценителна експертиза на всички допуснати до делбата движими вещи. Селскостопанските животни са оценени от вещото лице д-р П. Д., чието заключение е неоспорено от страните. Вещото лице е дало заключение по въпроса каква е пазарната стойност на допуснатите до делба движими вещи – селскостопански животни. Същият е дал описание на всяко от животните и е посочил пазарната му стойност /л.193 - л.194/, както следва: млекодайна овца – 250 лв., коза тъмнокафява рогата – 200 лева, коза бяла без рога –

200 лв. ; коза черна без рога и едно яре на 10 дни – 250 лв. двете общо, коза жълта без рога – 225 лв., коза бяла без роза с рязани уши – 200 лв., или общо 1325 лв. за всички стопански животни.

Относно делбените МПС-та страните са заявили, че не държат на изготвяне на ново експертно заключение, като са заявили в о.с.з. /л. 240 гръб/, че приемат за относима изготвената експертиза досежно моторните превозни средства, допусната още при обезпечаването на доказателствата в първата фаза на делбата. Т.е. към датата на приключване на съдебното дирене страните са приели, че МПС-та са на същата стойност, с каквато са били оценени в първата изготвена експертиза по допускане на обезпечението, като съдът следва да съобрази това тяхно становище, израз на взаимна воля. Цитираната експертиза, приложена на л. 95, е приета в о.с.з на 08.02.2022 г. Същата е изготвена от вещото лице О. С., като се приема, че процесните моторни превозни средства имат приблизителна пазарна стойност, както следва: 1.Товарен автомобил марка ГАЗ 53 4 Ц 6, с ДКН ****, рама №****, двигател № ****, цвят син – 1000 лева; 2.Лек автомобил марка „Ровър ХВ“, с ДКН *****, номер на *****, рама № *****, двигател № *****, цвят сив металик – 800 лева; 3.Лек автомобил марка „Хюндай Санта Фе“, с ДКН *****, номер на *****, рама № *****, двигател № *****, цвят сив металик – 3700 лв.; 4.Ремарке за лек автомобил, модел ремарке туристическо, с ДКН *****, номер на СР *****, рама № *****, цвят сив – 350 лв.; 5.Товарен автомобил марка „Хюндай Н 1“, номер на СР *****, рама № *****, двигател № *****, цвят бял – 3800 лв., или общо за всички МПС -та - 9650 лева.

В своето, така да се нарече обединяващо, експертно заключение вещото лице В. К. В. /л. 272 -274/ е обособил два почти равностойни дяла касателно движимите вещи, с минимална разлика от 12,50 лева между първи и втори дял. Общата стойност на всички движими вещи е 10 925 лв., като за първи дял сумата е в размер на 5475 лв., а за втори дял сумата е в размер на 5450 лв. Разликата в стойността между тези дялове е 12,50 лева. Вещото лице е посочил, че дял първи следва да даде на дял втори 12,50 лева. Експертното заключение не е оспорено от страните досежно формиране на двата дяла от движими вещи. В случая се налага съделителят, който получи дял първи, да заплати за уравнение на дяловете на съделителя, получил дял втори, разликата от 12,50 лв.

Съсобствеността в делбеното производство се прекратява посредством четири способа: чрез теглене на жребий, чрез разпределение на имотите по реда на чл.353 от ГПК, чрез възлагане по реда на чл.349 от ГПК или чрез изнасяне на публична продан. Критерий за избора на способ е дали броят на реалните дялове съответства на броя на съделителите и доколко стойността на реалните дялове съответства на стойността на дяловете на съделителите. Основният начин за ликвидиране на допуснатата до делба съсобственост във втората фаза на делбеното производство е съставяне на разделителен протокол по реда на чл.347 и 350 от ГПК и тегленето на жребие по реда на чл.352 от ГПК. Този основен начин гарантира от една страна равенството на страните в процеса и от друга - осигурява възможността всеки от съсобствениците да получи своя дял в натура. От този начин

съществуват три изключения, едното от които е предвидено в чл.353 от ГПК, но само при условие, че съставянето на дялове и тегленето на жребий се окаже или невъзможно, или много неудобно. Съдът не споделя извода на ищцата, че следва да се разпределят движимите вещи по реда на чл.353 ГПК, като същата е поискала да ѝ бъде предоставен дял първи, защото ѝ е предоставен за ползване лек автомобил «Хюндай Санта Фе». В случая не е налице невъзможност или неудобство за съставяне на дяловете и теглене на жребий, като самото ползване на посочения автомобил от ищцата не съставлява неудобство същият да бъде предаден на другия съделител, при съответно изтеглен такъв жребий, още повече, че автомобилът е движима вещ дори в буквален смисъл. В Решение № 583/5.07.2004 г. по гр. д. № 222/2004 г. на ВКС фактическото ползване на този дял от някой от съделителите също е посочено като един от критериите за извършване на разпределение по [чл. 292 ГПК](#) /отм./, защото прилагането му води до това да не се създават значителни затруднения и необходимост от уреждане на сметки със суми в големи размери. В този смисъл е и Решение № 30/27.06.2011 г. по гр. д. № 1040/2010 г., ВКС, I г. о. В случая такава необходимост от уреждане на сметки не е изложена от ищцата, като същата не е посочила например да са правени подобрения на предоставения ѝ за ползване автомобил „Хюндай Санта Фе“. Следователно няма да е налице някакво значително затруднение, ако ищцата например получи нежелания от нея дял втори. Невъзможността е налице, когато не е възможно да се съставят толкова дялове, колкото са съделителите, за да се тегли жребий. Неудобство съществува, когато частите на страните са неравни и при теглене на жребий имотите следва да се раздробят твърде много. Освен това разпределянето на делбените имоти /в случая движими вещи/ е *изключение от способа по чл. 352 ГПК – теглене на жребий*. Съдът счита, че в конкретния случай цитираните предпоставки не са налице. В случая, предвид обстоятелството, че дяловете на съделителите са равни и има достатъчно движими вещи, единствено тегленето на жребий би осигурило спазването на принципа по чл. 9 от ГПК за равенство на страните-съделители. Приложимият в случая способ за ликвидиране на съсобствеността между страните по отношение на процесните движими вещи е тегленето на жребий, т.е. по реда на чл.347, чл.350 и чл.352 от ГПК. Съдът е съставил проект за разделителен протокол досежно движимите вещи въз основа на заключението на вещото лице В. В., предявен на страните в о.с.з от 13.09.2023 г., като движимите вещи се обособят в два отделни дяла, подробно описани. Протоколът е предявен на страните за изслушване на възраженията им, след което следва да бъде обявен за окончателен. След като решението по разделителния протокол влезе в сила, съдът следва да призове страните за теглене на жребий - чл.352 от ГПК.

По иска по чл.31, ал. 2 ЗС във вр.с чл.346 ГПК

Във втората фаза на делбата ищецът Б. Б. е предявила иск по сметките по реда на чл.346 ГПК с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС срещу отв. П. П. за сумата 2423,00 лв. главница за обезщетение за това, че е била лишена от ползването на съсобствения имот за периода от 06.03.2021 г. до 13.03.2023 г. /датата на предявяване на иска по сметките/ в размер на 100 лв

месечно /л.176/ и общо лихва за забава 258,88 лева за периода от 06.03.2021 г. до 13.03.2023 г. По реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК в последното съдебно заседание, със съгласие на насрещната страна, е допуснато изменение на иска по сметки, като размерът на претенцията за главница е намален до сумата от 1092 лв. общо главница за периода от 06.03.2021 г. до 13.03.2023 г., а размерът на мораторната лихва е намален до размер общо 129,40 лева за същия период - от 06.03.2021 г. до 13.03.2023 г.

Съгласно чл. 31, ал. 2 ЗС когато общата вещ се използва лично само от някои от съсобствениците, те дължат обезщетение на останалите за ползата, от която са лишени, от деня на писменото поискване. В ТР № 7/02.11.2012 г. на ОСГК на ВКС по тълк.д.№ 7/2012 г. е прието, че лично ползване по смисъла на [чл. 31, ал. 2 от ЗС](#) е всяко поведение на съсобственик, което възпрепятства или ограничава останалите съсобственици да ползват общата вещ, съобразно правата им, без да се събират добиви и граждански плодове. Писменото поискване по смисъла на чл. 31, ал. 2 ЗС е приравнено на покана, съгласно чл. 84, ал. 2 ЗЗД, като поканата може да се съдържа и в исковата молба. С разясненията на ТР 7/2012 год. на ОСГК на ВКС по приложение на чл. 31, ал. 2 ЗС се приема: 1./ че ползващият съсобственик почва да пречи, когато друг съсобственик е **отправил искане да си служи с вещта, доведено до знанието му**, и ползващият вещта съсобственик не е отстъпил съответстващата на дела на претендиращия или не му е предоставил възможност да ползва общата вещ, заедно с него; 2./ препятстването от страна на ползващия съсобственик, макар и по силата на правомерно поведение, на възможността друг съсобственик да упражни субективното си материално право да ползва своята част от общата вещ, нарушава забраната на ал. 1 – да не се пречи и поражда установеното в чл. 2 на чл. 31 ЗС – право на обезщетение; 3./задължението за заплащане на обезщетение възниква с получаване на писмено поискване от лишения от възможността да ползва общата вещ съсобственик. Писменото поискване по чл. 31, ал. 2 ЗС е едностранно волеизявление за заплащане на обезщетение, което е равнозначно на покана по чл. 81, ал. 2 ЗЗД и след получаването му съсобственикът изпада в забава; и 4./ **правото на обезщетение не възниква, когато съсобственикът отказва да приеме предоставената му възможност да ползва общата вещ**, съответно на дела му, или да ползва общата вещ заедно с другия съсобственик, в този случай е налице **нежелание да се ползва общата вещ**. В цитиранто ТР е прието, че правото на обезщетение се дължи само за времето, през което съсобственикът е лишен от възможността да си служи с общата вещ съобразно своя дял. То не възниква, когато съсобственик **отказва да приеме предоставената от ползващия съсобственик част от общата вещ**, съответстваща на дела му или му е дадена възможност да ползва общата вещ заедно с него, защото в този случай **няма лишаване от ползване, а нежелание да се ползва**.

В настоящия случай ищецът Б. Б. е предявила искане да ѝ бъде заплащано обезщетение за ползване на нейната идеална част от съсобствения имот, като такова искане е направено с нотариална покана, чрез нотариус Д. М.а с рег. № 393 от РНК, връчена на отв. П. на 23.02.2021 г. /л.180/. На така получената нотариална покана ответникът П. е отговорил на

01.03.2021 г., видно от приложена Справка – удостоверение от същия нотариус Д. М.а /л.257/, като е заявил в този си отговор, че предлага на ищцата да ползва съсобствения недвижим имот съобразно правата ѝ в съсобствеността и по начин, какъвто тя предложи. Писмени доказателства за получаването на този отговор не са събрани, но в обясненията си ищцата /л.260/ признава, че е получила този отговор от ответника.

Св. К. М., син на страните, заявява, че: „след развода майка ми не е идвала да си живее в къщата“. /Разводът е допуснат с влязло на 04.02.2021 г. съдебно решение по гр.д. № 629/2020 г. на ЛРС./ Св. М. сочи за случай на 07.05.2020 г., когато майка му и нейният брат идвали в къщата, било заключено с катинар и ищцата не могла да влезе в имота. Свидетелят Д. Б., брат на ищцата, сочи за случай на същата дата – 07.05.2020 г., когато ищцата не могла да влезе в имота. Самата ищца също твърди, че след развода не е идвала в имота, защото била заплашена по телефона от ответника /л.260/, като допълва, че не е говорила с ответника след развода. Ищцата признава, че е получила отговор от ответника на нотариалната ѝ покана. Соци, че подала жалба срещу ответника, като, видно от приложената преписка на РП – Монтана, е подадена такава жалба от ищцата на 08.05.2020 г. С оглед на така събраните доказателства става ясно, че разводът е допуснат с влязло в сила на 04.02.2021 г. решение на ЛРС, приложено по делото, и **че след тази дата ищцата не е правила опити реално да осъществи достъп до имота.** Самата ищца обяснява следното: „...но като видях, че има друга жена, то беше неморално да отида там“ /л.259- л. 260//, както и: „Не съм говорила с него след развода“, „...изпратила съм му нотариална покана. Получих отговор, че той ми е предоставил, но аз не съм искала да отида. Ключ не ми е предоставен от имота.... На място не съм ходила, защото ме е страх.“ Случаят от 07.05.2020 г., за който говорят свидетелите и предмет на прокурорската преписка, при който ищцата е била препятствана да влезе в имота, е преди прекратяването на брака, когато отношенията между страните е резонно да са били твърде конфликтни. След този случай от 07.05.2020 г. и след отговора на нотариалната покана, подаден от П. на 01.03.2021 г. /и получен от ищцата на неизвестна дата след това/, **няма доказателства за реални действия на ищцата, обективиращи желанието ѝ да ползва имота.** Нещо повече – ищцата **дори в нотариалната покана не е упоменала желанието си да ползва реално имота, като никъде в текста на поканата не се обективира такова искане, а се иска единствено заплащането на обезщетение за ползването, от което е лишена.** На това нейно искане ответникът е отговорил, видно от нотариалната справка, че я кани да ползва имота реално. Но бездействието на ищцата след отговора на нотариалната покана напълно кореспондира с писменото ѝ изявление в нейната покана, сочещо единствено на желание за получаване на парично обезщетение, но не и за действително ползване на имота. Не се събраха доказателства поне веднъж след отговора на ответника на нотариалната ѝ покана ищцата да е отишла на място в имота, за да се опита да осъществи достъп или да е потърсила ответника, за да получи предложения от ответника в отговора на поканата достъп до имота. Дори да се е страхувала ищцата да ползва имота, както твърди тя, то няма доказателства, че това ѝ безпокойство е основателно, като РП – Лом е отказала да образува ДП по повод подадена от нея жалба. Т.е. липсат доказателства, че след датата на изпращане на отговора

на нотариалната покана от ответника - 01.03.2021 г., от страна на ответника са били налице действия, пречещи на ищцата да влезе в имота и възбуждащи основателен страх у нея да го стори. Без конкретни доказателства не може да се презюмира такова застрашаващо поведение от страна на ответника. Събраха се доказателства за последен случай на обезпокояващи ищцата действия на ответника от 07.05.2020 г., което е около 10 месеца преди исковия период, за който се претендира обезщетението. Събраха се доказателства единствено, че ищцата държи да получи парична равностойност за ползването, от което е лишена, **но не и реалното ползване на имота. Дори да е имала субективното желание реално да ползва имота**, в каквато насока са свидетелските показания на св. М. и Б., **то ищцата след писмения отговор на ответника по никакъв начин не го е обективирала и свела до знанието на отв. П..** В този смисъл са и цитираните й обяснения в съдебно заседание, а именно, че е неморално да отиде да живее в имота, тъй като имало друга жена там. В морален аспект ищцата не може да бъде упрекната, но от правна страна няма пречка да посещава имота и да го ползва заедно с ответника, като например съхранява вещи там, отдаде своята част на трето лице за ползване и т.н., което тя не е сторила след отговора на ответника, какъвто отговор изрично признава, че е получила.

Липсата на обективирано в нотариалната покана, отправена от ищцата, желание реално да се ползва имота, както и липсата на каквито и да е действия след отговора на ответника, с който той я приканва да ползва имота, съдът приравнява именно на нежелание на ищцата да ползва имота. Дори да е имало такова нейно субективно желание, то същото не е сведено до знанието на ответника, както се изисква според цитираното ТР, като ищцата не е отправила искане да си служи с вещта, доведено до знанието на ответника, а единствено го е уведомила, *че желае парична равностойност на правото ѝ да ползва имота*. Нямало е основание ответникът да ѝ изпрати ключ за имота, *след като в нотариалната покана не се съдържа искане тя да осъществи достъп до имота*. В резултат на поканата ѝ ответникът ѝ е предложил да ползва имота, по какъвто начин намери за подходящ. Подобно разрешение се съдържа и в решение № 721/28.10.1992 г. по гр.д. № 580/1992г. на I ГО на ВС, в което е прието, че при отправена по реда на чл. 31, ал. 2 ЗС писмена покана, ако ползвателят съсобственик **отговори, че предоставя ползването на общата вещ в съответствие с правата на съсобственика, който не я ползува, и той откаже, обезщетение не се дължи**. За да се освободи от отговорност, ползвателят следва да предложи на съсобственика си да ползува вещта лично според правата му в съсобствеността и да му осигури възможността реално да упражнява това свое право. Ищцата, със своето бездействие, е отказала да ползва имота. Поради това съдът следва да отхвърли иска по чл. 31, ал. 2 ЗС за сумата 1092 лв. претендирано обезщетение за лишаване на ищцата от ползване на съсобствения имот за периода от 06.03.2021 г. до 13.03.2023 г., както и акцесорния иск за лихви общо 129,40 лева за същия период поради отхвърляне на главния иск.

По определянето и събирането на държавните такси:

На основание чл. 8, пр. 1 от ТДТКССГПК по делото следва да бъде определена държавна такса върху всеки от дяловете по съставения и обявен окончателен разделителен

протокол досежно движимите вещи, в размер на по 4 на сто върху стойността на всеки от дяловете. Т.е. държавната такса за дял I на стойност 5475 лева е 219 лева, а за дял II на стойност – 218 лева. Въпросът за събирането на така определените размери на държавна такса следва да бъде решен на основание чл. 355, пр. 1 от ГПК в предстоящото производство по чл. 352 от ГПК – непосредствено след прилагането към делото на изтеглените от всяка от страните талони по жребия.

Всеки от съделителите следва да заплати в полза на държавата по сметка на РС-Лом държавна такса в размер на 4 % върху стойността на дела си от недвижимия имот, която такса, изчислена за всеки от съделителите спрямо припадащия им се дял от процесния имот - по 9490 лева е стойността на всеки дял, равен на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от правото на собственост върху делбения имот, се равнява на по 379,60 лева д.т. за всеки от тях.

В решението съдът присъжда и дължимата държавна такса върху съединените във втората фаза на делбата искове – 4 % върху цената на иска за първата инстанция. Държавната такса се възлага върху ищеца за неоснователната част от исковете и върху ответника, съобразно дължимия от тях размер за основателната част от исковете. На основание чл. 355, пр. 2 вр. чл. 71, ал. 1, вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 от ГПК съделителят Б. Б. следва да бъде осъдена да заплати държавна такса върху цената на отхвърления иск с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС в размер на 50 лева.

По разпределението на разноските по делото:

Съгласно чл. 355 от ГПК страните в делбеното производство заплащат разноските, съобразно стойността на дяловете им. Извършената съдебна делба осъществява правото на делба на всеки от съделителите. Ето защо, всеки съделител трябва да понесе такава част от разноските, направени от всички съделители за съдебната делба, която съответства на размера на неговия дял в имуществената общност. По съдебно-техническата обединяваща експертиза ищцата е внесла с 50 лева вповече, но същата е поискала отговор на задача във връзка с иска по чл. 31, ал. 2 ЗС, поради чието отхвърляне тази горница следва да остане в нейна тежест. Ищцата е направила разноски за СОЕ за МПС-та в размер на 200 лева, от които ответникът следва да й възстанови 100 лева, тъй като не е внесъл изобщо депозит за това експертно заключение, а то ползва и двете страни. По останалите експертни заключения всяка от страните е внесла припадащата ѝ се част от депозита за вещи лица, като тези разноски остават в тежест на всеки съделител, както са направени.

Правилата за присъждане разноски по чл. 78 ГПК, които включват и възнаграждение за един адвокат, намират приложение в делбеното производство само във връзка с предявени претенции по сметки. Това следва от редакцията на нормата на чл. 355 ГПК и направеното с нея препращане към чл. 78 ГПК. При приключване на делбеното производство съделителите заплащат разноските съобразно дяловете си, предвид разп. на чл. 355 ГПК и само по присъединените искове в делбата разноските се определят по чл. 78 ГПК. В тази насока е и съд. практика /Опр.№4/06.01.11г по ч.гр.д.№542/10г на ВКС, II г.о, Опр.№252/11.07.14г на ВКС по гр. д. №2024/14г на I г.о/. На основание чл.355, изр.второ във вр. с чл.78, ал.3 от ГПК ищецът има право да претендира направените по делото разноски във връзка с

присъединените иски в делбеното производство /в случая – претенцията по чл.346 от ГПК/, но в случая този иск е отхвърлен. Не се полагат и не се присъждат разноси на страните по делбата, които са направени само във връзка със самото делбено производство (по иска за прекратяване на съсобствеността). Това изрично е уредено в разпоредбата на чл.355 от ГПК, изр.първо – страните заплащат разноските по делбата съобразно стойността на дяловете им. Изхожда се от идеята, че всяка страна в производството по съдебна делба има едновременно качеството на ищец и ответник и правилата на чл.78 от ГПК се прилагат само във втора фаза на делбата и *то във връзка с исковите претенции по сметки между съделителите*, в зависимост от уважаването или отхвърлянето на същите. С други думи в особеното делбено производство, каквото е настоящото, страните понасят за своя сметка разноските, вкл. и за адвокатски хонорар, така, както са ги направили. Ако между страните не е съществувал спор, че имотът е съсобствен и при какви квоти, разноските за адвокатско възнаграждение следва да се поемат от страните така, както са сторени от тях.Ето защо разноските за адвокатско възнаграждение досежно извършването на делбения процес следва да останат в тежест на страните, както са направени. Досежно разноските по иска с правно основание чл. 31, ал. 2 от ЗС, отхвърлен в цялост, ищецът Б. не следва да заплаща разноси за адвокатско възнаграждение на ответника по този иск, тъй като същият не е претендирал разноси по същия иск и дори в последното съдебно заседание пълномощникът му адв. А. заявява, че нямат разходи във връзка с претенцията по сметки.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ИЗНАСЯ НА ПУБЛИЧНА ПРОДАН, на основание чл. 348 от ГПК, като НЕПОДЕЛЯЕМ делбения недвижим имот, представляващ: урегулиран поземлен имот УПИ VII – 265 /седми, отреден за имот планоснимачен номер двеста шестдесет и пет/ по регулационни план на с. Замфир, обл. Монтана, одобрен със Заповед № 405 от 1972 г., с площ на имота от 850,00 кв.м., при съседи: УПИ VII – 264, УПИ VII – 266, и от две страни – улици, ведно с построените в имота сгради: масивна жилищна сграда с площ 82 кв.м. на два етажа, масивна жилищна сграда - лятна кухня с баня с площ 31 кв.м., масивна стопанска сграда - гараж с площ от 24,00 кв.м., масивна стопанска постройка на два етажа с площ по 81,00 кв. м. всеки етаж и масивна стопанска сграда - работилница с площ от 38 кв.м., с пазарна стойност на целия имот от 18 980 лева (осемнадесет хиляди деветстотин и осемдесет лева), като действително получената при публичната продажба цена се разпредели между съделителите, както следва: 1/2 /една втора/ идеална част за Б. И. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, и 1/2 /една втора/ идеална част за П. М. П., ЕГН *****, с адрес: *****.

ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 233 ГПК, производството по гр.д. № 1010/2021 г. по описа на Районен съд – Лом в ЧАСТТА, с която П. М. П., ЕГН *****, с адрес:

*****, е предявил срещу Б. И. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, възлагателна претенция по чл. 349, ал. 1 от ГПК за възлагане в дял на П. М. П. на делбения имот, представляващ урегулиран поземлен имот УПИ VII – 265 /седми, отреден за имот планоснимачен номер двеста шестдесет и пет/ по регулационни план на с. Замфир, обл. Монтана, одобрен със Заповед № 405 от 1972 г., с площ на имота от 850,00 кв.м., при съсед: УПИ VII – 264, УПИ VII – 266, и от две страни – улици, ведно с построените в имота сгради: масивна жилищна сграда с площ 82 кв.м. на два етажа, масивна жилищна сграда - лятна кухня с баня с площ 31 кв.м., масивна стопанска сграда - гараж с площ от 24,00 кв.м., масивна стопанска постройка на два етажа с площ по 81,00 кв. м. всеки етаж и масивна стопанска сграда - работилница с площ от 38 кв.м., поради отказ от иска.

Решението в прекратителната му част, имащо характер на определение, подлежи на обжалване с частна жалба пред МОС в едноседмичен срок от съобщаването му.

ОБЯВЯВА ЗА ОКОНЧАТЕЛЕН, на основание чл. 350 от ГПК, съставения и предявен на Б. И. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, и П. М. П., ЕГН *****, с адрес: *****, ПРОЕКТ ЗА РАЗДЕЛИТЕЛЕН ПРОТОКОЛ от 13.09.2023 г. по заключението с вх. 6932/05.09.2023 г. на вещото лице В. К. В. по съдебно-техническата експертиза, както следва:

ДЯЛ ПЪРВИ с права 1/2 ид. част, включващ:

- 1.Товарен автомобил марка ГАЗ 53 4 Ц 6, с ДКН *****, рама №*****, двигател № *****, цвят син – на стойност 1000 лева;
- 2.Лек автомобил марка „Хюндай Санта Фе“, с ДКН *****, номер на *****, рама № *****, двигател № *****, цвят сив металик – на стойност 3700 лв.;
- 3.Ремарке за лек автомобил, модел ремарке - туристическо, с ДКН *****, номер на СР *****, рама № *****, цвят сив – на стойност 350 лв.;
- 4.Коза жълта без рога - на стойност 200 лева;
- 5.Коза бяла с рязани уши - на стойност 225 лева;

ОБЩАТА ПАЗАРНА СТОЙНОСТ на движимите вещи, съставляващи дял първи, възлиза на 5475,00 лв.

ДЯЛ ВТОРИ с права 1/2 ид. част, включващ:

- 1.Лек автомобил марка „Ровър ХВ“, с ДКН *****, номер на *****, рама № *****, двигател № *****, цвят сив металик – на стойност 800 лева;
- 2.Товарен автомобил марка „Хюндай Н 1“, номер на СР *****, рама № *****, двигател № *****, цвят бял – на стойност 3800 лв.
- 3.Млекодайна овца – на стойност 250 лева;
- 4.Коза тъмнокафява, рогата - на стойност 200 лева;
- 5.Коза бяла, без рога - на стойност 200 лева;
6. Коза черна, без рога - на стойност 200 лева.

ОБЩАТА ПАЗАРНА СТОЙНОСТ на движимите вещи, съставляващи дял втори, възлиза на 5450,00 лв.

За уравниване на дяловете съделителят, получаващ ДЯЛ I-ви, следва да заплати на съделителя, получаващ ДЯЛ II-ри, 12,50 лв.

ОТХВЪРЛЯ предявения с правно основание чл. 346 от ГПК вр. чл. 31, ал. 2 от ЗС иск по сметки, от Б. И. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, срещу П. М. П., ЕГН *****, с адрес: *****, за сумата 1092 лв. /хиляда деветдесет и два лева/ главница, претендирана като обезщетение за това, че ищецът е лишен от ползване на съсобствен недвижим имот за периода от 06.03.2021 г. до 13.03.2023г., както и за обезщетение за забава върху главницата в размер на 129,40 лева /сто двадесет и девет лева и четиридесет стотинки/ за периода от 06.03.2021 г. до 13.03.2023 г., като неоснователен.

ОПРЕДЕЛЯ държавна такса върху стойността на ДЯЛ ПЪРВИ по съставения и обявен с настоящото решение окончателен разделителен протокол в размер на 219,00 /двеста и деветнадесет/ лева.

ОПРЕДЕЛЯ държавна такса върху стойността на ДЯЛ ВТОРИ по съставения и обявен с настоящото решение окончателен разделителен протокол в размер на 218,00 /двеста и осемнадесет/ лева.

ОСЪЖДА Б. И. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, да заплати, в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд – Лом, *държавна такса* по производството, съобразно стойността на дела ѝ от недвижимия имот, в размер на 379,60 лева /триста седемдесет и девет лева и шестдесет стотинки/.

ОСЪЖДА П. М. П., ЕГН *****, с адрес: *****, да заплати, в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд – Лом, *държавна такса* по производството, съобразно стойността на дела му от недвижимия имот, в размер на 379,60 лева /триста седемдесет и девет лева и шестдесет стотинки/.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 355, пр. 2 от ГПК, Б. И. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, да заплати, в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд – Лом, държавна такса върху отхвърления иск с правно основание чл. 346 от ГПК вр. чл. 31, ал. 2 от ЗС, в размер на 50,00 лв. (петдесет лева).

ОСЪЖДА П. М. П., ЕГН *****, с адрес: *****, ДА ЗАПЛАТИ на Б. И. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, 100,00 лв. /сто лева/ разноски за изготвена съдебно-оценителна експертиза на моторни превозни средства.

Решението, на основание чл. 259, ал. 1 от ГПК, може да се обжалва с въззивна жалба пред Окръжен съд – Монтана в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 115, ал. 2 от ЗС, ДАВА шестмесечен срок на всеки от съделителите, считано от влизане в сила на настоящото решение, постановено по вписаната искова молба, да извърши отбелязването му в Служба по вписванията – гр. Лом.

След влизане в сила на решението, делото да се докладва за насрочване в открито

съдебно заседание – в производство по чл. 352 от ГПК – теглене на жребий.

Съдия при Районен съд – Лом: _____